

קבצי הערות התמימים ואנ"ש בלקו"ש חלק י"ז שיחה לפרקי אבות - כל ישראל

קובץ הערות התמימים ואנ"ש מאריסטאון גליון שכב (תשמ"ג)

א. בלקו"ש חי"ז (שיחות לפרקי אבות) ע' 345
וז"ל:

" . . . איך אידן . . . אז די בחירת הקב"ה איך זיי איז (ניט נאר בחירת נשמתם, נאר אויך) פון זייער גוף". עכ"ל.

ולכאורה הרי מבואר בכ"מ דהבחירה היא רק בהגוף הנדמה בחומריותו וכו' אבל כאן כותב דהבחירה היא גם בהנשמה.

ואולי הביאור בזה דענין הבחירה היא בין בגוף ובין בנשמה, אלא שאיפה מתבטא ענין הבחירה הוא רק בגוף הנדמה וכו', אבל בנשמה כיון שגם מבלעדי הבחירה הנשמה שייכת לאלקות לא נרגש בזה ענין הבחירה, וע"ד המבואר בענין הביטול ד"איך עוד" דאף שפשוט שגם עולמות עליונים הם בטלים באופן של "איך עוד" אבל נרגש זה רק בעוה"ז ומפורש כן בלקו"ש לפ' מטו"מ ש.ז. בהערה 61 וז"ל "אבל בבחי' הנשמה כפי שנעשה בחי' מציאות ובפרט כפי שירדה למטה, איך ניכר בה ענין הבחירה שבצמותו כ"א בחי' גילויים. וגילוי ענין הבחירה הוא בהגוף שנדמה בחומריותו לגופי אוה"ע". עכ"ל.

הרב א. רוזן

גן עדן ע"י תורה או מצוות?

הת' א. דימאנד

הת' שנ"ז? עמרמי

הת' יהושע קארענבליט

בשיחת ש"פ שמיני (ה'תש"ג) אומר כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א "יהודי מקבל ג"ע ע"י עבודתו ע"י מעשה המצוות שלו", ובשיחה על פרקי אבות (חי"ז עמ' 343) אומר כ"ק אדמו"ר שליט"א מה"מ "השכר דג"ע – נשמות בלי גופים – הוא (בעיקר) על לימוד תורה".

ולכאורה סתירה בין הכתובים, או שהשכר דג"ע הוא על לימוד התורה, או שהוא על מעשה המצוות?

הרי אם נאמר שיהודי מקבל ג"ע ע"י מעשה המצוות שלו, הרי כל ישראל (ואפי' פושעי ישראל) מלאים מצוות כרימון, וא"כ מה יהיה הפי' בשיחה הנ"ל (באבות) ש"השכר בג"ע אינו שווה בכל ישראל . . ועד שישנם כאלה שכלל אינם זוכים לג"ע"?

וגם אם נאמר, שזהו דיוק הלשון "הוא (בעיקר) על לימוד תורה" דהיינו שיעקר קבלת השכר בג"ע הוא על לימוד תורה, אבל יש גם שכר על מצוות מעשיות, והרי מעשה המצוות שייך בכל ישראל (אפי' פושעי ישראל), א"כ מה יהיה הביאור בזה שכתוב בהמשך השיחה "עד שישנם כאלה שכלל אינם זוכים לג"ע"?

ואולי יש לומר הביאור בזה בדרך אפשר עכ"פ:

הלשון בשיחת ש"פ שמיני "הוא על ידי מעשה המצוות שלו", וב"אבות" "הוא על לימוד התורה" וההבדל הוא, ששכר בג"ע הוא באמת כתוצאה (על לימוד התורה, אך הדרך היחידה לפעול זאת בפועל, הוא על ידי מעשה המצוות, זאת אומרת, אחד שלומד שלא על מנת לעשות, או שבפועל אינו עושה ונשאר לימוד בלבד, הרי "כל האומר אין לי אלא תורה, אפי' תורה אין לו" "וגדול תלמוד (רק) כשמביא לידי מעשה", ובפועל אחד שלומד בלי לקיים מצוות מעשיות ממילא הוא אינו ממלא את הכוונה העליונה של "להיות לו ית' דירה בתחתונים", וממילא לימוד התורה שלו אינו מצד הקדושה, כי לא זה הוא רצון ה', וודאי שאין על זה שכר בגן עדן, כי זהו לימוד תורה באופן של "קרדום לחפור בה" וכו' ל"ע.

וזהו גם הדיוק בעיקר על לימוד תורה כי אם חסר העיקר, מעשה המצוות אי אפשר להיות השכר.

וכך מובן מדוע ישנם מישראל שאינם זוכים לג"ע כי באמת ענין זה (לימוד התורה) אינו שווה בכל ישראל.